

Fulls de la Revista

Sumari

"El Apeadero"
QUIM PLANELLA

Meneres de dir
JOSEP DOMÈNECH

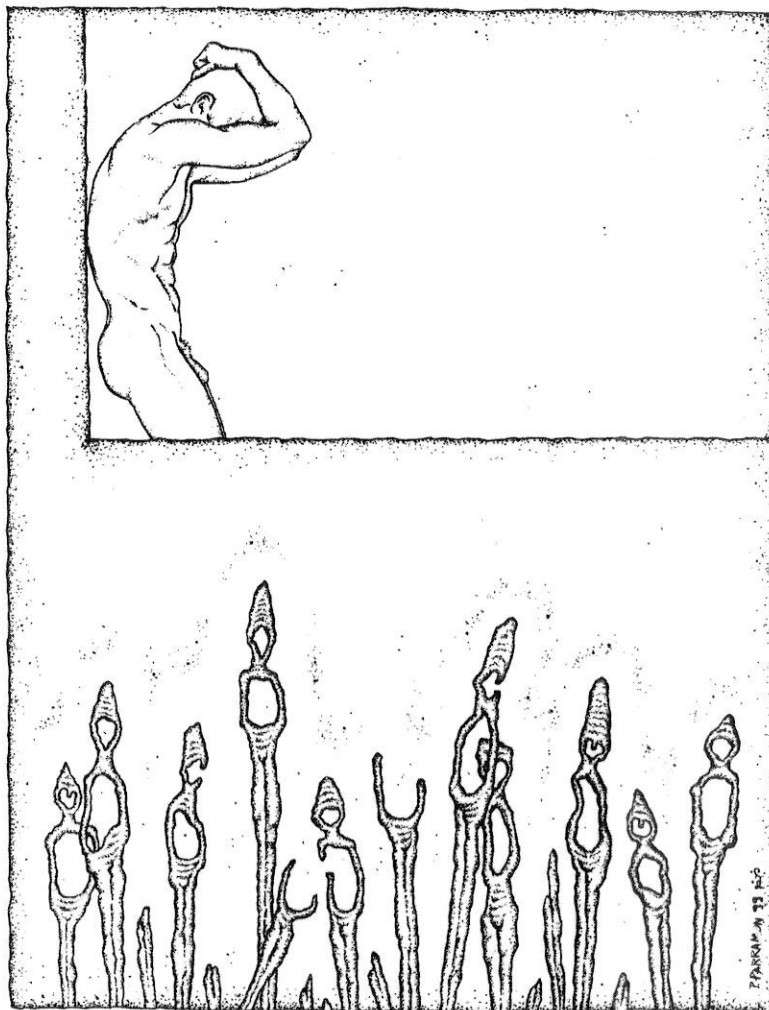
Un escriptor proper
ALBERT CAROL

El misteri
de Moisès de Pablo
ÀNGEL DE VEGA

Marques de biblioteca
MARIÀNGELA VILALLONGA

Pere Parramon Rubio, il·lustrador d'aquests Fulls, nasqué a Girona l'any 1977. És llicenciat en història de l'art i màster en comunicació i crítica per la Universitat de Girona. La seva formació artística passa pels tallers d'Emília Xargay, Mercè Huerta, Montse Costa i Quim Coromines. Ha realitzat exposicions individuals i col·lectives arreu del nostre país. Les seves il·lustracions han servit de portada de diversos mitjans de comunicació. Els dibuixos que publiquem pertanyen a la sèrie *Homes i Déus*, estan realitzats amb tinta sobre paper i porten aquests títols: *Vasgårde*, *Carr*, *Re*, *Dionysos*, *Nanook* i *Yayo'ok*.

«El Apeadero»

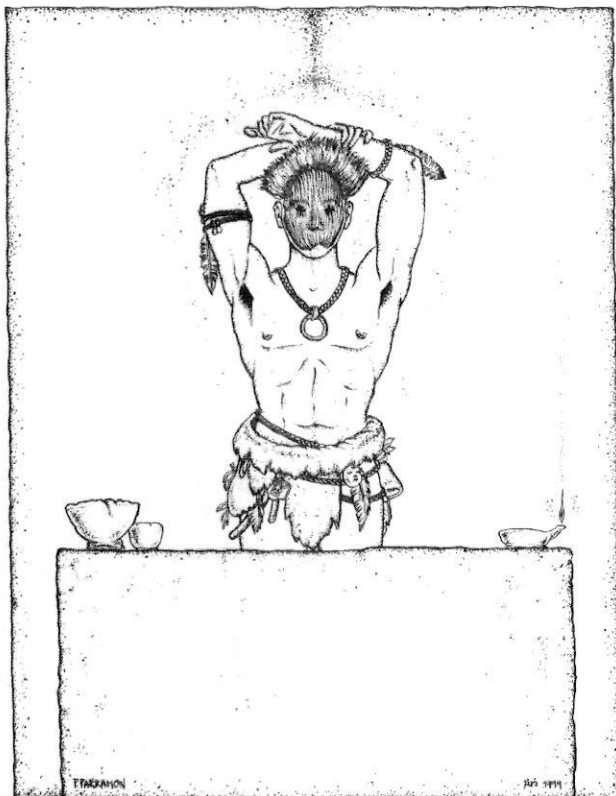
[fragment]

Quim Planella i Vives

(Apaga el mòbil)

(Queda pensativa)

Olga. Què faig?... estic conspirant contra la meua felicitat... m'odio... i la culpa és seva! No tinc cap al·licient... fins i tot el sexe és absurd... tots dos sabem quin botó s'ha de tocar i quan s'ha de tocar... perquè tot vagi bé. M'he cansat de fer el mateix... Ell podria solucionar alguna cosa, no? He plegat de treballar... i allí era ell... sospesant la seva mediocritat... és com un mascle resignat a no ser el cap del ramat... per això sento menyspreu vers ell... Cristian, ets tan mentider, tan fals... un home a punt d'entrar a la maduresa... Resulta tan fastigós veure'l en una discoteca, amb el *cubata* a la mà, mirant el cul de totes les ties que passen... com que no és ningú... somia despert.

(La M. Pilar també reflexiona)

- M. Pilar.* Tots els homes duen ser iguals... quina estúpida cadena ens lliga? La necessitat de parir és tan forta que ens fa veure el miratge de l'amor?
- Olga.* L'amor, una il·lusió... per no caure en la fatalitat d'una existència buida.
- M. Pilar.* L'amor, una manera de protegir la desesperació... que s'acumula en la consciència... un vel que amaga la realitat!... néixer... parir...
- Olga.* Morir... sota el mantell fosc d'un univers casual... L'evolució del pensament... l'estratègia de l'aranya...
- M. Pilar.* En realitat, era un inconscient... jo no vaig fer res! Podia patir una embòlia en qualsevol moment... tenia també sucre... no vaig ser jo! Si hagués protestat, ho hagués deixat de fer... No entenc com podia menjar tan salat... era fàcil... augmentar cada dia un polsim... el cafè... molt dolç... «D'alguna cosa ens hem de morir...», deia... i jo pensava... Síiii... El sentia a les nits respirar amb

dificultat... roncava... les seves apnees reforçaven l'esperança... d'un final proper...

- Olga.* La viuda negra... mata el mascle després de parir... Ha evolucionat com a femella, no té por d'anar sola...
- M. Pilar.* No tinc por d'anar sola...
- Olga.* El mascle serveix d'aliment a Ella i als fills...
- M. Pilar.* El meu fill gran ja està casat i emmainadat... i el mas el porta el meu fill petit.
- Olga.* La por a la soledat ha estat una religió imposada... No hi ha futur... sols la repetició infinita d'un mateix dibuix... un moment...
- M. Pilar.* El moment oportú...
- Olga.* L'oportunitat de fugir...
- M. Pilar.* El moment oportú...
- Olga.* Passa el temps, l'instint et guia...
- M. Pilar.* El moment oportú...
- Olga.* L'amor és una disfressa... sols un sedant, per esperar...
- M. Pilar.* El moment oportú... Les tres del matí... respira malament... a la nit, a l'hora de sopar... tenia una suor freda... Penso...
- Olga.* L'amor és una disfressa... sols un sedant, per esperar...
- M. Pilar.* El moment oportú... de cop... comença a agitar-se... no pot respirar...
- Olga.* L'oportunitat de fugir... passa el temps, l'instint et guia.
- M. Pilar.* El moment oportú... té convulsions... allarga la mà cap a mi... no suportó que em toqui!! La seva suor, la seva insuportable suor!! Té la cara més ridícula que mai... sembla un porc... escolant-se!!... Silenci... pau.
- Olga.* Els fills... mai en tindrè... l'amor m'hi lliga.
- M. Pilar.* Els fills... l'amor és una cadena?... és el mateix estimar que odiar?
- Olga.* L'estratègia de l'aranya... quieta, saber esperar...
- M. Pilar.* El moment oportú...
- Olga.* Què hi ha més enllà? Una patètica realitat de flirteigs i aventures... hem perdut l'honestedat dels animals...
- M. Pilar.* Com un tros de carn d'escorxadador... allí va quedar-se... no era res... ja no era res... no vaig trucar... ni vaig avisar ningú...
- Olga.* L'estratègia de l'aranya... quieta, saber esperar...
- M. Pilar.* Al matí diria que, en despertar-me, me l'havia trobat mort... però encara no... no era el moment...
- Olga.* Hem perdut l'honestedat dels animals... en un moment.
- M. Pilar.* El moment oportú... tenia tota la matinada... per

En la curta o llarga (segons com es mesuri el temps) vida d'aquests Fulls hem publicat contes breus, fragments de dietaris o de novel·les, assaigs de divulgació, disquisicions diverses, poemes de mètriques varies o sense mètrica, traduccions, però mai no hem publicat cap fragment de cap peça teatral. Ja deu ser hora que ho fem. I deu ser hora perquè la coordinadora d'aquests Fulls es deixa portar per allò que Carl Jung anomenava «sincronicitat», és a dir la causalitat de les casualitats. El fragment que publiquem forma part d'una peça estrenada al Casino de Llagostera el dia 19 de setembre del 2003, escrita i dirigida per Quim Planella i portada a escena per tres alumnes de la seva escola de teatre: Susanna Guàrdia, Carol Belvis i M. Àngels París. Augurem llarga vida a l'obra.

contemplar que ja no era res! Vaig pensar en l'Eva... feia molt temps que la portava dormida... dins el joier del meu amor...

Olga. L'oportunitat de fugir... passa el temps, l'instint et guia.

M. Pilar. L'amor és cert... Ella m'estima... viure per Ella!!

Olga. Quan penses que ja està... torna la mentida!... He trencat les regles del joc... Cristian és un bon company, però sé que al final s'imposarà la llei del més fort... un dels dos destruirà l'altre... No sóc lliure de triar... el mercat és tan reduït... Pensar... cada dia me n'adono més... no és Ell, sóc jo! No puc suportar la idea de viure sempre en la presó dels sentiments!!

M. Pilar. L'amor és cert... Ella m'estima... viure per Ella!!

Olga. La nit i les estrelles, la posta de sol... un petó sota la pluja... sóc jo que ho faig bonic!! Quina ridícula... ens conformem amb tan poc... I ens creiem superiors als altres... només perquè tenim bons sentiments... la

natura no té sentiments. Hem perdut l'honestedat... Sé manipular-me a mi mateixa... I això fa que contingui viva... Sóc superior, perquè sóc sensible... i amb la discreció que dona la humilitat... escampo la meua xarxa sentimental... el millor de mi mateixa...

M. Pilar. L'estratègia de l'aranya...

Olga. Ningú que estimi el cant dels ocells o la profunditat del mar... desaprofita l'oportunitat de posseir la veritat absoluta... sentir, apreciar l'encant poètic de l'entorn... de les petites coses... et converteix en el policia implacable... que sanciona i immobilitza tot aquell que no ha passat la revisió... del que és correcte sentir. La dictadura del bon cor. Cristian... viu una existència de culpabilitat. Ell no sap apreciar... no és capaç de sentir... com jo sento... no s'emociona com jo! No se n'adona que tot és tan maco!! (A poc a poc es va desesperant i emocionant d'una manera vehement). La vida... tot té tant de sentit!! tot té tant de sentit!! tot té tant de sentit!!

M. Pilar. (cridant) Evaaaa! Ja és massa tard!! No hi seràs més!! No tornarà aquella noia ni aquell moment...

Olga. El moment oportú... El petit instant en què s'obre la porta... de l'univers... és poca estona... dura potser instants... només vius aquell moment...

M. Pilar. L'amor és cert... Ella m'estima... viure per Ella!!

Olga. Un petit moment atrapat en la nostra consciència... No hi ha humanitat...

M. Pilar. No hi ha humanisme...

Olga. Sols disfresses per oblidar... l'espera... sols objectes per jugar a ignorar... no puc viure una vida buida, no m'entreté veure comportaments irracionals mudats en valors. Cristian ho entendre!!

M. Pilar. L'amor és cert...

Olga. Cristian ho entendre... li explicaré els meus sentiments...

M. Pilar. L'estratègia de l'aranya.

(L'Olga deixa de reflexionar. Agafa el mòbil).

Olga. Cristian? Sí, sóc jo... he de parlar amb tu... he pres una decisió molt important... estic en un baixador a mig camí de la Comarcal 16, sí, molt a prop de la benzinera BP, t'esperaré allí... véns...? Que? Ets molt a prop d'aquí! M'estaves buscant, clar... d'acord, fins ara mateix. Serà un moment...

M. Pilar. El moment oportú.

(La M. Pilar deixa també de pensar).

